

duyên sinh nhân quả đối đải. Mạng sống này, trong nhà Phật có nhiều tên gọi khác nhau. Như Chơn Ngã, Pháp Thân, Phật Tánh, Niết Bàn, Bản Lai Diện Mục, Chơn Lý Tuyệt Đối v.v... Đó là một thực thể bất sinh bất diệt. Câu nói : " Thiên thượng thiên hạ, duy ngã độc tôn." Chữ Ngã đây là chỉ cho Chơn Ngã, chứ không phải cái ngã tầm thường do nhân duyên kết hợp. Ta không nên hiểu lầm cho rằng Phật tự cao tự đại, nêu cao cái bản ngã của mình là trên hết. Chữ Ngã này là một trong bốn đức tánh Niết Bàn mà trong Kinh Đại Bát Niết Bàn Phật đã nêu ra : Thủ Óng, Lạc, Ngã, Tịnh.

Trong Kinh Kim Cang có bài kệ :

Nhược dĩ sắc kiến ngã
Dĩ âm thanh cầu ngã
Thị nhơn hành tà đạo
Bất năng kiến Như Lai.

Tạm dịch :

Nếu người nào dùng sắc thấy ta
Dùng âm thanh cầu ta
Người ấy hành đạo tà
Không thể thấy được Như Lai.

Muốn thấy được Như Lai phải thấy bằng cách nào ? Không thể thấy bằng mắt thịt qua hình ảnh sắc tướng của Phật (Vì sắc tướng do duyên họp, nên vô ngã) Cũng không thể dùng tai nghe âm thanh của Phật mà cho là thấy Phật (vì tiếng cũng do duyên họp giả có) Như vậy, người nào chạy theo trên hình tướng hay âm thanh để tìm Phật, thì bị Phật quở là kẻ đó hành đạo tà, không bao giờ thấy được Phật. Thế thì, muốn thấy Phật, ta không thể thấy bằng mắt thịt mà phải thấy bằng tâm, tức thâm nhận ra được cái thực thể hằng thanh tịnh sáng suốt, bất sanh bất diệt trong mỗi con người của chúng ta, đó là thấy được Phật hay Như Lai. Như Lai ở đây, ta phải hiểu là Phật Pháp Thân, chứ không phải là Phật Báo Thân. Mà Phật Pháp Thân đó là tên khác của Chơn Ngã hay Đại Ngã. Người nào trực nhận được tánh thể sáng suốt này, thì gọi người đó là ngộ đạo hay kiến tánh.

Tóm lại, khi nói ngã không thật, tất nhiên ta phải hiểu đó là cái ngã do nhân duyên cấu tạo họp thành. Tạm gọi là giả ngã (Giả có cái ta trống rỗng tạm sinh hoạt trong một thời gian). Còn nói Chơn ngã, thì ta biết đó là cái ngã vượt ngoài duyên sinh

đối đải. Cái ngã đó không hình không tướng, tạm gọi là Chân Ngã hay Chân Lý Tuyệt Đối v.v...

Hỏi : Khi đức Phật ra đời, Ngài bước đi bảy bước rồi dừng lại mà không bước tam bước hay sáu bước, rồi trên mỗi bước lại có một hoa sen. Vậy xin hỏi bảy bước là tượng trưng cho ý nghĩa gì ?

Đáp : Theo quan niệm của Phật giáo nói riêng và quan niệm của người Ấn Độ thuở xưa nói chung, tất cả đều cho rằng : Sự hình thành của một thế giới là do sự cấu tạo của nhiều hạt vi trần kết hợp lại. Nếu nói theo khoa học ngày nay là do nhiều nguyên tử hay phân tử kết hợp. Từ những hạt vi trần nhỏ kết hợp lại thành những vi trần lớn. Cứ như thế mà kết hợp dần lên thành ra một thế giới. Tuy nhiên, sự kết hợp của những hạt vi trần này theo phương cách nào ? Điều này, theo nhà Phật nói, chính giữa có một cái hạt nhân chánh, rồi chung quanh có sáu hạt vi trần phụ. Chung lại, theo danh từ chuyên môn của Phật giáo gọi là Thất Lân Hư Trần. Tức là 7 hạt bụi rất nhỏ nhiệm gần như hư không kết hợp lại, nếu chẻ ra thành ra hư không. Từ Thất Lân Hư Trần hợp lại, thành một ngũu mao đầu trần (đầu lông con trâu) Từ thất ngũu mao đầu trần hợp lại, thành một thố mao đầu trần (đầu lông con thỏ) . v.v...

Như vậy, con số 7 có ra là do nhiều hạt bụi tạo thành. Nói rõ ra, là không có hạt bụi nào tự nó đơn độc mà có, tất nhiên, là nó phải nhờ nhiều hạt bụi li ti khác để tạo thành. Bởi thế, nên hình ảnh đức Phật khi mới giáng sanh, Ngài bước đi bảy bước là để tiêu biểu cho Ngài bước đi khắp tất cả mọi nơi trên thế giới. Đồng thời cũng để tiêu biểu cho pháp âm của Ngài nói ra vang vội khắp cả tam thiên đại

